

στρωφᾶτ' αἰθομένας δαῖδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα,
οὐδέ ποτ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρος ἡδυπότοιο
πάσσατ' ἀκηχεμένη, οὐδὲ χρόα βάλλετο λουτροῖς.⁵⁰
ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη οἱ ἐπήλυθε φαινολὶς Ἡώς,
ἥντετό οἱ ‘Ἐκάτη σέλας ἐν χείρεσσιν ἔχουσα,
καὶ ῥά οἱ ἀγγελέουσα ἔπος φάτο φώνησέν τε·

πότνια Δημήτηρ ὠρηφόρε ἀγλαόδωρε
τίς θεῶν οὐρανίων ἡὲ θνητῶν ἀνθρώπων
ἥρπασε Περσεφόνην καὶ σὸν φίλον ἥκαχε θυμόν;
φωνῆς γὰρ ἥκουσ’, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄφθαλμοῖσιν
ὅς τις ἔην· σοὶ δ’ ὥκα λέγω νημερτέα πάντα.

ώς ἀρ’ ἔφη ‘Ἐκάτη· τὴν δ’ οὐκ ἡμείβετο μύθῳ
‘Ρείης ἡὔκόμου θυγάτηρ, ἀλλ’ ὥκα σὺν αὐτῇ⁶⁰
ἥϊξ’ αἰθομένας δαῖδας μετὰ χερσὶν ἔχουσα.

‘Ηέλιον δ’ ἵκοντο θεῶν σκοπὸν ἡδὲ καὶ ἀνδρῶν,
στὰν δ’ Ἱππῶν προπάροιθε καὶ εἴρετο δῖα θεάων·

‘Ηέλι· αἴδεσσαί με θεὰν σύ περ, εἴ ποτε δὴ σευ
ἢ ἔπει ἦ ἔργῳ κραδίην καὶ θυμὸν ἴηνα.⁶⁵
κούρην τὴν ἔτεκον γλυκερὸν θάλος εἴδει κυδρὴν
τῆς ἀδινὴν ὅπ’ ἄκουσα δι’ αἰθέρος ἀτρυγέτοιο
ώς τε βιαζομένης, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄφθαλμοῖσιν.
ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πᾶσαν ἐπὶ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
αἰθέρος ἐκ δίης καταδέρκεαι ἀκτίνεσσι,⁷⁰
νημερτέως μοι ἐνισπε φίλον τέκος εἴ που ὅπωπας,
ὅς τις νόσφιν ἐμεῖο λαβὼν ἀέκουσαν ἀνάγκῃ
οἴχεται ἡὲ θεῶν ἦ καὶ θνητῶν ἀνθρώπων.

‘ώς φάτο, τὴν δ’ ‘Υπεριονίδης ἡμείβετο μύθῳ.
‘Ρείης ἡὔκόμου θυγάτηρ Δήμητερ ἄνασσα⁷⁵
εἰδήσεις· δὴ γὰρ μέγα ἄζομαι ἥδ’ ἐλεαίρω
ἀχνυμένην περὶ παιδὶ τανυσφύρω· οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος ἀθανάτων εἰ μὴ νεφεληγερέτα Ζεύς,
ὅς μιν ἔδωκ’ ‘Αἰδη θαλερὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν
αὐτοκασιγνήτῳ· ὁ δ’ ὑπὸ ωόφον ἡερόεντα⁸⁰
ἄρπαξας Ἱπποισιν ἄγεν μεγάλα ίάχουσαν.
ἀλλὰ θεὰ κατάπαυε μέγαν γόον· οὐδέ τι σὲ χρὴ
μὰψ αὕτως ἀπλητὸν ἔχειν χόλον· οὐ τοι ἀεικὴς
γαμβρὸς ἐν ἀθανάτοις πολυσημάντωρ ‘Αἰδωνεὺς
αὐτοκασίγνητος καὶ ὁμόσπορος· ἀμφὶ δὲ τιμὴν⁸⁵